

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir

Dijital Okuryazarlık ve Uzaktan Okul Eğitimi Türkiye Raporu

Hakan ÖZCAN, Serkan AYDOĐAN- Efeler İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü-AYDIN

Dr. Murat YILMAZ, Dr. Esin ÖZER, Akan ÇAĐLI, Selda MANAV-ADU-AYDIN

Dr. Kemal ÇELİK, Dr. Harun BAYTEKIN, Şevval GENCER-COMU-
ÇANAKKALE

Türkiye -2021

(Bu çalışma Avrupa Birliği Erasmus+ Programı tarafından finanse edilen_Proje No : 2020-1-TR01-KA226-SCH-097703, “Building a Learning Culture for the Digital World” adlı proje için hazırlanmıştır . Ancak Komisyon, burada yer alan bilgilerin kullanımından sorumlu tutulamaz.)

İçindekiler Tablosu

Giriş.....	3
Türkiye’de pandemi döneminde ilk orta ve lise eğitiminde uzaktan eğitim uygulamaları	4
İlk Orta Ve Lise Eğitiminde Eğitimde Bileşim Teknolojileri Dersi	6
Türkiye’de Pandemi Döneminde Üniversitelerde Uzaktan Eğitim Uygulamaları.....	7
Kaynaklar	9

Dünyanın yeni ile gelenekseli tartıştığı günümüzde bilgi kaynaklarına erişim, okuryazarlık becerilerinin ayrı bir beceri olarak değerlendirildiğini görüyoruz. Dijital okuryazarlık yoluyla yaşanan değişim ve dönüşüme uyum sağlayabilmek için birçok ülke bu konuda farklı çalışmalar yürütmesine ve vatandaşlarını bu doğrultuda bilgilendirmesine karşın, farklı konjonktürlerde bunun gerekliliğini doğurmuştur (Karabacak ve Sezgin, 2019). Dijital okuryazarlık toplumda yalnızca çevrimiçi araçların kullanımı olarak algılanmaktadır. Bu bilgi doğru olmakla birlikte biraz eksiktir. Dijital okuryazarlık, dijital ortamda doğru bilgiye ulaşmayı, organize etmeyi, yeniden yapılandırmayı, etkili ve eleştirel bir şekilde değerlendirmeyi ve bilgiyi sunmayı da içermektedir (Martin ve Grudziecki, 2006; Onursoy, 2018). Günümüz internet kullanımında, dijital bilgi okuryazarlığı tüm ülkelerin ortak sorunudur. Dijital dünya, her ülkeye açılan bir kapı gibidir. Ülkeler her alanda dijital teknolojiyi iyi kullanmak için mücadele etmektedirler. İnternet ve dijital teknoloji son yıllarda eğitim alanına girmiş ve sürecin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Covid-19 pandemi süreci ile birlikte özellikle okullarda eğitim alanında bu teknolojinin kullanımına ağırlık verilmesi bu alandaki Avrupa Birliği Proje Desteklerini de arttırmıştır. Sosyal medya alanındaki iki global marka olan “**We are Social**” ve “**Hootsuite**” iş birliğiyle hazırlanan “Dijital 2020” raporunun sonuçları ise Türkiye’nin dijital alandaki güncel görünümünü sayısal olarak ifade etmektedir. Rapora göre, Türkiye nüfusu günde ortalama olarak 7 saat 29 dakikasını internette geçirmektedir. Yine aynı raporun verilerine göre Türkiye’de son bir yıllık süreçte internet kullanım sayısı 2,4 milyon, cep telefonu kullanıcı sayısı 2,6 milyon, sosyal medyayı aktif kullanan kişi sayısı da 2,2 milyon artış göstermiştir (Global Digital Overview, 2020; Sezgin ve Karabacak 2020). İçinde bulunduğumuz dijital çağda, öğrencilerin internet bağlantılı bilgisayar ya da akıllı cep telefonlarına sahip olmalarına rağmen interneti düzgün kullanamadıkları, öğrencilerin sınav sonuçlarında, ödev, seminer ve tezlerden anlaşılmalıdır. Ortaöğretimde kazanılamayan bu beceriler nedeniyle üniversiteye devam eden öğrencilerin de aynı sorunları yaşamaya devam ettiği bilinmektedir. Öğrenciler, öğrenmek için yazdıkları bir soruya cevap olarak Google’a veya başka bir arama motoruna gelen her sayfada yer alan bilgilerin doğru olduğunu düşünmektedirler. Dolayısıyla milyonlarca doğru-yanlış, eksik-hatalı, zararlı bilgi hiç düşünmeden kullanılmaktadır. Öğrencilere her türlü bilgi kaynağının, tüm dijital yayınların ve tüm dijital kütüphanelerin cep telefonlarında bulunduğunu öğretmek ve onlara bu kaynaklara nasıl ulaşacaklarını göstermek, öğrenmeyi öğretmenin en iyi ve en kısa yoludur.

Türkiye’de pandemi döneminde ilk orta ve lise eğitiminde uzaktan eğitim uygulamaları

Türkiye’nin okul öncesi dönemden başlayarak üniversite gençliğini de evde kalmaya zorlayan ve eğitimini etkileyen bu karar “acil durumlarda eğitim” kapsamına girmektedir. Pandemi sürecinin eğitime etkisine bakıldığında UNESCO verilerine göre bugün dünya genelinde 161 ülkede okullar kapalı iken 1,86 milyar öğrenci bu durumdan etkilenmiştir. Yine UNESCO’nun verilerine göre Türkiye’de 24,901,925 öğrenci bu durumdan etkilenmiştir (UNESCO, 2020). Ülkemizde 7,5 milyon YÖK’e bağlı (YÖK Bilgi Sistemi, 2020a) 18 milyonun üzerinde Milli Eğitim Bakanlığına (MEB) bağlı (MEB, 2019) öğrenci bulunmaktadır. Genel olarak değerlendirildiğinde Türkiye’de 25 milyonun üzerinde öğrencinin bu durumdan direkt etkilenmiş olduğu görülmektedir. 12 Mart 2020 tarihinde başlayan zorunlu ara sürecinde, eğitim camiasında yapılan hazırlığın ardından, Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı devlet okulları 23 Mart’ta Bakanlığın kurmuş olduğu EBA TV (Eğitim Bilişim Ağı) aracılığıyla, televizyon üzerinden, uzaktan eğitime geçerek öğretim faaliyetlerini yürütmeye başlamış, özel okullar ise kendi sistemleriyle öğretime devam etmişlerdir (YÖK Uzaktan Öğretim Anketi, 2020; Zan ve Zan, 2020).

Türkiye’de ilk Covid-19 vakasının görüldüğü 11 Mart 2020’den bir gün sonra Milli Eğitim Bakanlığının (MEB) almış olduğu kararla tüm eğitim kurumlarında yüz yüze eğitime ara verilmiştir. Alınan karara göre 16 Mart’tan 30 Mart’a kadar iki hafta süreyle eğitime ara verilerek bu aranın ilk haftasını öğrencilerin evde geçirmesi tavsiye edilmiştir. 23 Mart 2020 Pazartesi’den itibaren ise öğrencilerin evlerinden katılabileceği uzaktan eğitim faaliyetleri başlamıştır. Uzaktan eğitimin ilk haftasında TRT EBA TV üzerinden yayınlar başlamıştır. Sonraki süreçte ise EBA platformu üzerinden eğitim içerikleri öğrencilerin kullanımına sunulmuştur. İlk süreçte öğrencilere sunulan hizmetlerin interaktif olmaması öğrencilerin sürece katılımını ve uzaktan eğitim konusundaki motivasyonlarını olumsuz anlamda etkilemiştir. Bu duruma karşın MEB canlı ders uygulamasını hayata geçirmiş ve ilk olarak merkezi sınavlara hazırlanan öğrenciler için canlı ders uygulamasını başlatmıştır. Daha sonraki süreçte canlı dersler tüm kademeler için açılmış ve öğretmenlere canlı ders yapma imkanı verilmiştir. İlk olarak 23 Mart 2020’den itibaren iki hafta planlanan uzaktan eğitim süreci salgının kontrol altına alınamaması ve vaka sayılarının artışı sebebiyle 19 Haziran’a kadar devam etmiştir. Böylece 2019-2020 eğitim öğretim yılının ikinci yarısı uzaktan eğitimle tamamlanmıştır. Uzaktan eğitim sürecinin başladığı 23 Mart 2020’den 30 Nisan 2021’e kadar EBA platformuna internet üzerinden 21,8 milyar kez giriş yapıldığı, TRT EBA TV üzerinden

15 bin 993 saat yayın yapıldığı açıklanmıştır. EBA mobil uygulamasının 18 milyon 500 bin kez indirildiği ve tüm EBA içeriklerinin 14 milyon 57 bin öğrenciye ve 1 milyon 177 bin öğretmene ulaştığı ifade edilmiştir. EBA Akademik Destek platformuna ise 1 milyon 911 bin öğrenci, 265 bin 497 öğretmen erişim sağlamıştır. Uzaktan eğitim sürecini interaktif hale getiren canlı ders uygulamasında ise 246 milyon 640 bin saat canlı ders yapıldığı bilgisi kamuoyuyla paylaşılmıştır. Bu veriler uzaktan eğitimin merkezinde yer alan EBA'ya büyük bir rağbetin olduğunu gösterse de EBA'ya düzenli erişim, katılım ve devamlılık ile ilgili detaylı verilere ihtiyaç duyulmaktadır (Emin ve Altunel, 2021).

Covid-19 salgınında yüz yüze eğitime verilen arayla birlikte uygulanan uzaktan eğitim süreçleri daha çok teknoloji destekli uygulamalar üzerinden yürütülmektedir. Bu sebeple öğrencilerin ders süreçlerini takip etmek için teknolojik aygıtlara sahip olma durumu, pandemi dönemi eğitim öğretim süreçlerinin verimliliğini direkt olarak etkileyen bir parametre olarak öne çıkmaktadır. Dolayısıyla uzaktan eğitim sürecinde dijital cihazlara sahip olan öğrenciler ile olmayanlar arasında eğitime erişim ve eğitim olanaklarından yararlanma bakımından oluşacak fark eğitimde eşitsizliği de artırmaktadır. Literatürde yer alan çalışmalar bu eşitsizliğin, sosyoekonomik bakımdan dezavantajlı olan öğrencilerin aleyhinde artacağına dikkat çekmektedir (Emin ve Altunel, 2021). Nitekim “Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA)” 2018 verilerine göre OECD ülkelerinde öğrencilerin okul işlerini takip etmek için bilgisayara sahip olma oranı yüzde 89'dur. Sosyoekonomik durum açısından en alt çeyrekte yer alan öğrencilerde ise bu oran yüzde 78'dir. Türkiye'de ise öğrencilerin bilgisayara sahip olma oranı yüzde 67 seviyesinde iken sosyoekonomik olarak en alt çeyrekte yer alan öğrencilerde ise bu oran yaklaşık yüzde 36'dır. Dijital tabanlı artan bu eşitsizlik “dijital uçurum” ya da “dijital ayırım” olarak da adlandırılmaktadır. Dijital aygıtlara sahip olmanın yanı sıra okulların sunduğu hizmetler, internet erişim imkanları, öğretmen, öğrenci ve ebeveynlerin dijital okuryazarlık düzeyleri de dijital uçurumun önemli göstergelerindendir (OECD, 2019; Emin ve Altunel 2021).

Uzaktan eğitim sürecinde teknolojiye erişmek ve teknolojiyi kullanmak önemli olsa da tek başına yeterli değildir. Eğitim öğretim süreçlerinin evlerde yürütüldüğü bu dönemde ev ortamlarının ders takibi ve ders çalışmak için uygunluğu da önemli parametrelerden biridir. PISA verilerine göre OECD ülkelerinde öğrencilerin yüzde 89'u derslerini takip edebilmek için sessiz ve uygun bir ortama sahip olduğunu belirtirken sosyoekonomik durum açısından en alt çeyrekte bulunan öğrencilerde bu oran yüzde 85 seviyesindedir. Türkiye'de öğrencilerin yüzde 87'si evde okumak için sessiz bir yere sahip olduklarını belirtmiştir. Sosyoekonomik dağılımın

en alt çeyreğinden gelen öğrenciler için ise bu oran yüzde 77'dir. Bir başka ifadeyle sosyoekonomik duruma göre öğrencilerin eğitime erişim ve nitelikli eğitim ortamlarına sahip olma durumları değişmektedir (OECD, 2019).

İlk Orta Ve Lise Eğitiminde Eğitimde Bileşim Teknolojileri Dersi

Bilişim teknolojileri dersi son on beş yıl içinde defalarca değişime uğramıştır. Ancak bu değişim süreci dersin içeriği yerine ders saatleri ile ilgilidir. Ders içeriği bir standarda oturmamış, her şeyden biraz şeklinde hazırlanmıştır. Bu uygulamamın esas sebebi bilişim dersi ders saatlerinin yetersiz olmasından kaynaklıdır. 1997 yılında ilköğretim okulları uygulaması ile ilkokul ve ortaokullar birleştirildikten sonra bir süre 1 sınıftan 8. Sınıfa kadar tüm sınıflarda okutulmuştur. Bu dönemde bilişim dersini birinci sınıfta almaya başlayan öğrenciler hem temel kazanmış hem de her geçtikleri sınıfta daha güncel bilgiler almaya başlamıştır. 2013 yılında ilkokul ve ortaokul kısımları tekrar ayrılınca bilişim dersi sadece ortaokulda okutulması kararı alınmıştır. Zaman içerisinde de ortaokuldaki dersler çeşitli gerekçelerle azaltılmıştır. En son alınan talim terbiye kurulu kararıyla (https://ttkb.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2022_01/19093950_ilkogretim-hdc-karar-ve-eki-2022-2023.pdf) Bilişim teknolojileri dersi ortaokulların sadece 5. ve 6. Sınıflarında haftada iki saat olarak okutulmaktadır. İngilizce ağırlıklı eğitim veren okullarda 5. Sınıflarda dahi bilişim dersi bulunmamaktadır. Bilişim teknolojileri dersinin iki saate ve sadece eğitim-öğretim hayatının çok kısıtlı bir zamanında ele alınması öğrencilerin bilişim alanında yetersiz bırakılmaktadır. Ayrıca 2000' li yıllarda hemen hemen tüm okullara bilişim sınıfı kurulmuş ve kurulması desteklenmiştir. Ancak kurulan sınıfların zaman içinde güncellenmesi yapılmamıştır. Bilişim sınıflarının çoğu atıl duruma gelmiş, faal olanlar ise güncel teknolojilerden çok uzak kaldığı için öğrencilere güncel bir bilişim eğitimi verilememiştir. Oysa günümüzde en hızlı değişen ve gelişen alan bilişim teknolojileri alanıdır. 2013 yılında ilkokul ve ortaokullar ayrılınca birçok okulda fiziksel alan sıkıntısı yaşanmıştır. Daha önce hiçbir şekilde içinden malzeme bile çıkartılamayan kapısı kilitli tutulan bilişim teknolojileri sınıfları bu dönemde kapatılmıştır. Bu uygulama bilişim sınıfları güncellenecek beklentisi olan öğrenci ve öğretmenleri de tamamen bilişim dersinden uzaklaştırmıştır. Esas kazanımların uygulama yoluyla ulaşıldığı bilişim dersleri günümüzde okulların büyük çoğunluğunda teorik olarak işlenmekte. Özellikle hayatında bilgisayar sahibi olamamış sosyal ekonomik düzeyi düşük öğrencilerin bilgisayar tanışma şansı kalmamaktadır. İlerleyen yaşlarda cep telefonu tablet gibi

bilişim araçlarında sadece sosyal medyaya yönelen bir nesil ortaya çıkmaktadır. İki yıl boyunca bilişim dersi almayan öğrenciler liseye geçtiklerinde ise durum daha da vahimdir(https://tkb.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2022_01/19094445_Ortaoyretim-hdc-2022-2023.pdf).

Yine en son alınan Türkiye talim terbiye kurulu kararıyla 9. Sınıflarda ortak ders olan bilgisayar bilimi dersi seçmeli ders alanına alınmıştır. Liseye kadar yeterli bilişim altyapısı almayan öğrenciler bilişim dersinin içeriğini bir angarya görmektedir. Bu öğrenciler bilişim teknolojilerini sadece sosyal medya uygulamalarından ve oyun oynamaktan ibaret olduğunu düşünmektedir. Bilimsel içerikler onlara gereksiz görünmektedir. Ayrıca bilişim teknolojilerine meraklı olan çok az sayıda öğrenci ise müfredat içeriğini fazla basit görmekte daha kapsamlı bir içeriği ise azınlık oldukları için talep edememektedir. Liselerde özellikle sınav ağırlıklı çalışan öğrenciler seçmeli bilişim derslerini seçmemektedir.

İlköğretim müfredatında yer alan bilişim teknolojileri dersine ait daha ayrıntılı bilgiler ile ilgili <http://mufredat.meb.gov.tr/ProgramDetay.aspx?PID=374> adlı web adresinden elde edilebilir. Ayrıca liselere yönelik müfredat için <http://mufredat.meb.gov.tr/ProgramDetay.aspx?PID=335> adresinden ulaşılabilir.

Türkiye’de Pandemi Döneminde Üniversitelerde Uzaktan Eğitim Uygulamaları

Türkiye de pandemi döneminde hem devlet hem de vakıf Üniversitelerin %99’dan fazlasının teorik olarak verilen derslerin uzaktan öğretimle dijital olarak uygulanmıştır. Uygulamalı ve uzaktan dijital yapılabilecek bir çok ders yine uzaktan eğitimle verilmesi kararı birçok üniversitede alınmıştır. (YÖK uzaktan öğretim anketi, 2020). Türkiye’de üniversiteler uzaktan eğitime geçiş için önemli çabalar sarf etmiş ve birçok üniversite bu çalışmalarını kısa sürede tamamlamıştır. 189 üniversiteden 121’i (%64) 23 Mart 2020’de (YÖK’ün üniversitelerde eğitime ara vermesinden bir hafta sonra), 41’i (%21,6) 30 Mart 2020’de, 25’i (%13) ,2’si 6 Nisan 2020’de uzaktan eğitim uygulamasına başladı (YÖK haberler 2020). Bu sonuçlar, Türkiye’deki üniversitelerin uzaktan eğitime geçişlerini çok kısa sürede tamamladığını göstermektedir. Bazı üniversiteler uzaktan eğitim için kendi oluşturdukları uzaktan eğitim program yazılımlarını kullanırken bazı üniversitelerin ise meet.google Zoom gibi uzaktan öğretim programlarını kullanarak dersler verilmiştir. (YÖK uzaktan öğretim anketi, 2020). Dijital bu platformlar öğrenciler için sınıf açma ders oluşturma ödev ve sınav vb eğitim alanları sağlamıştır. Ancak derslerin senkron ve asenkron işlenmesi aşamasında öğrenci ve eğitmenin farklı sanal

ortamlarda etkileşim içerisinde olduğu görülmektedir. Genel olarak üniversitelerin derslerin işleme şekli ile ilgili aldıkları kararlar incelendiğinde, derslerde senkron ve asenkron uygulamaların zorunlu tutulduğu ya da sadece belirli derslerde zorunlu tutulduğu anlaşılmaktadır (YÖK Uzaktan Öğretim Anketi, 2020; Zan and Zan . 2020)

2020 yılında tüm dünyanın yaşamaya başladığı Covid-19 salgını ile başlayan zorunlu uzaktan eğitim sürecinde öğrencilerin doğru bilgi kaynaklarına ulaşma ve internet üzerinden bilgileri derleyip sunma konusunda yetersiz kaldıkları gözlemlenmiştir. Diğer bir deyişle, öğrencilerimizin dijital bilgi okuryazarlığı konusunda yetersiz oldukları uzaktan eğitimle net bir şekilde ortaya çıkmıştır. Türkiye’de özellikle pandemi sonrası artan oranda dijital okur yazarlık ile ilgili araştırmalar hız kazanmıştır. Özellikle öğrencilerin, eğitim kuruluşları çalışanları yetişkinlerin dijital okuryazarlığının belirlenmesine yönelik çalışmalar yapılmaktadır. Yapılan bir çalışmada Daha yüksek dijital okuryazarlığa sahip öğrencilerin çevrimiçi öğrenmeye daha hazır oldukları bildirilmiştir (Yurtseven, Saraç and Akgun, 2021).

Türkiye eğitim kurumları gelecekte başarılı olabilmeleri, pandemi sonrası oluşan yeni dünya düzeninde ayakta kalabilmeleri için dijital dönüşümü hızlıca uyum sağlayamamaları, teknik alt yapı eksikliklerini tamamlamaları önemlidir. Eğitimde dijitalleşme için, maliyetleri azaltma, dış kaynak kullanımı, dijital işbirliği ve ortaklıklar, dijital bilgi kaynakları ve dijital kütüphanelere daha fazla yatırım yapılması önemlidir. Bunlarla paralel, öğrencilerin ilk okuldan üniversite kadar dijital kaynaklarını efektif kullanmaları ve dijital bilgi kaynaklarından daha fazla öğrenci ve personelin yararlanabilmesi için dijital bilgi okur yazarlık eğitimlerinin yönelik dijital okur yazarlık konusunda, kurslar ve derslerin verilmesi gerekir. Özellikle ilkokul ve lisede dijital okuryazarlık dersi zorunlu ders kapsamına alınmalıdır.

Dijital okuryazarlık dersler müfredatlarında teknolojik dijital cihazların teknik kullanımları ve cihaz özelliklerinden daha çok dijital bilgi kaynaklarına ulaşma, bu kaynakların doğruluklarını test edebilme, bilgilerin derlenmesi, yorumlanması ve etik çerçevede sunulması konularına ağırlık verilmelidir.

Kaynaklar

Emin M. N., Altunel M. 2021. Koronavirüs sürecinde Türkiye'nin uzaktan eğitim deneyimi. SETA Yayınları 190 | İstanbul

Global Digital Overview (2020). <https://datareportal.com/reports/digital2020-global-digital-overview>

Karabacak, Z.İ., Sezgin A.A. 2019. Türkiye'de dijital dönüşüm ve dijital okuryazarlık. Türk İdare Dergisi 91: 488.

Martin, A., & Grudziecki, J. (2006). DigEuLit: Concepts and tools for digital literacy development. Innovation in Teaching and Learning in Information and Computer Sciences, 5(4), 249–267.

MEB, (2019). Milli Eğitim İstatistikleri Örgün Eğitim: 2018-2019 Eğitim Öğretim Yılı, Ankara, ISBN 978-975-11-5133-9. http://sgb.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2019_09/30102730_meb_istatistikleri_organ_egitim_2018_2019.pdf

OECD.2019 School education during COVID-19: Were teachers and students ready? <https://www.oecd.org/education/Turkey-coronavirus-education-country-note.pdf>(erişim 16.07.2022)

Onursoy S. 2018. Üniversite gençliğinin dijital okuryazarlık düzeyleri: Anadolu üniversitesi öğrencileri üzerine bir araştırma. Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi, 6:2 ,989-1013

Sezgin A.A., Karabacak. Z. İ.2020. Yükseköğretimde dijital dönüşüm ve dijital okuryazarlık dersine yönelik betimsel bir analiz. Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi Uluslararası Hakemli Dergisi Online Journal of the Faculty of Communication Sciences Cilt:28 Sayı:1 Volume: 28 Number: 1 ISSN-1309-348723 .

UNESCO, (2020). COVID 19 Impact on Education: Global Monitoring of School Closures caused by COVID 19. <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>

YÖK Uzaktan Öğretim Anketi, (2020). Üniversitelerimizde Küresel Salgın Sürecinde Uzaktan Öğretim Uygulamaları Anket Sonuçları. <https://covid19.yok.gov.tr/Documents/AnaSayfa/uzaktan-ogretim-anketi.pdf>

YÖK Bilgi Sistemi (Information System), (2020a). Yüksek öğretim Bilgi Sistemi: Öğrenim Düzeyine Göre öğrenci Sayısı <https://istatistik.yok.gov.tr/>

YÖK haberler 2020. <https://www.yok.gov.tr/Sayfalar/Haberler/2020/uzaktan-egitime-yonelik-degerlendirme.aspx>

Zan N ve Zan B.U. Koronavirüs ile Acil Durumda Eğitim: Türkiye'nin Farklı Bölgelerinden Uzaktan Eğitim Sistemine Dahil Olan Edebiyat Fakültesi Öğrencilerine Genel Bakış Education. in Emergency at Coronavirus: Overview of Faculty of Letters Students Included to Distance Education System from Different Regions of Turkey. Turkish Studies, 15(4), 1367-1394